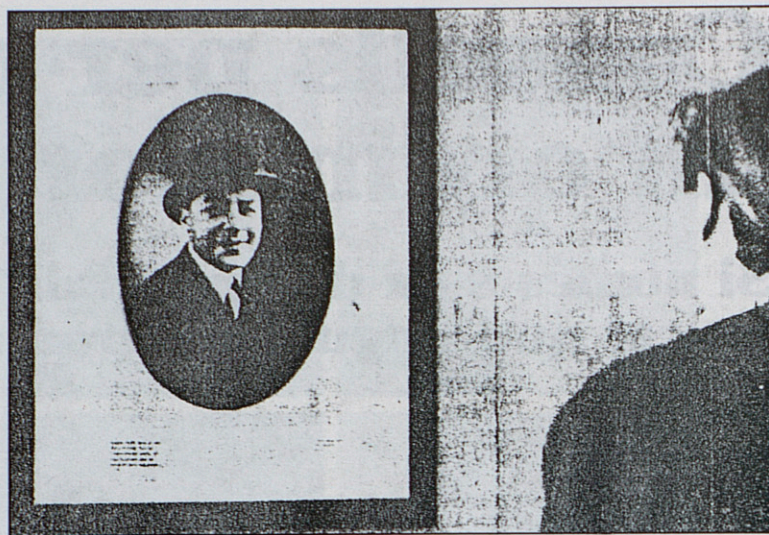




Inauguració de l'exposició a Palafrugell.



A la Casa de Cultura de Bellreguard.

“Josep Pla, escriptor i periodista” acaba l'itinerari

L'Exposició ha viatjat durant un any per Catalunya, el País Valencià i les Illes

Quan el 23 de maig darrer es cloïa a la Casa de Cultura de l'Ajuntament de Bellreguard, al País Valencià, l'exposició "Josep Pla, escriptor i periodista", quedava en terra un any de camí d'aquesta mostra, que ha traspuat, al llarg i ample de les terres de parla catalana, la figura i l'obra de l'intel·lectual empordanès, en complir-se deu anys de la seva mort.

El 1991, l'exposició dedicada a Josep Pla s'afegia a les que l'Associació de la Premsa de Barcelona primer ("75 anys de periodisme català - 1909/1984"), i el Col·legi de Periodistes després ("Agustí Calvet, Gaziol - 1887/1964"; "Història del Fotoperiodisme a Catalunya - 1885/1976"), havien organitzat amb l'objectiu de recordar personalitats i efemèrides de la història

LLIBRES

Aclariment del col·legiat Xavier Rius Tejedor

Sr. Director de *Capçalera*,
T'adjunto un aclariment que voldria que sortís publicat, sens falta, al proper número de la revista. Faig arribar còpia de la carta al degà del Col·legi, Josep Pernau, i al president de la comissió de Defensa, Moncho González Cabezas. Rep, mentrestant, una cordial salutació.

"Vet aquí una pel·lícula d'indis: fa dos anys vaig decidir anteposar, en el meu DNI, el meu cognom matern al patern. Ja sé que això de néixer amb un nom i morir amb un altre no deu ésser pas gaire habitual, però en aquest país és tan legal com comprar terrenys a San Sebastián de los Reyes o tenir els calés a Ibercorp. "El mes d'octubre passat -després

d'haver gaudit d'una beca d'estudis a l'estranger- vaig reincorporar-me a la vida professional com a redactor de *La Vanguardia* especialitzat en temes d'Interior i Defensa i, lògicament, signant com a Xavier Rius.

"Haig de confessar que el canvi de cognoms m'ha produït més maldecaps que un canvi de sexe, car des d'aleshores un altre senyor, Xavier Rius Sant, col·laborador amb articles d'opinió sobre objecció de consciència, ha arremès contra mi.

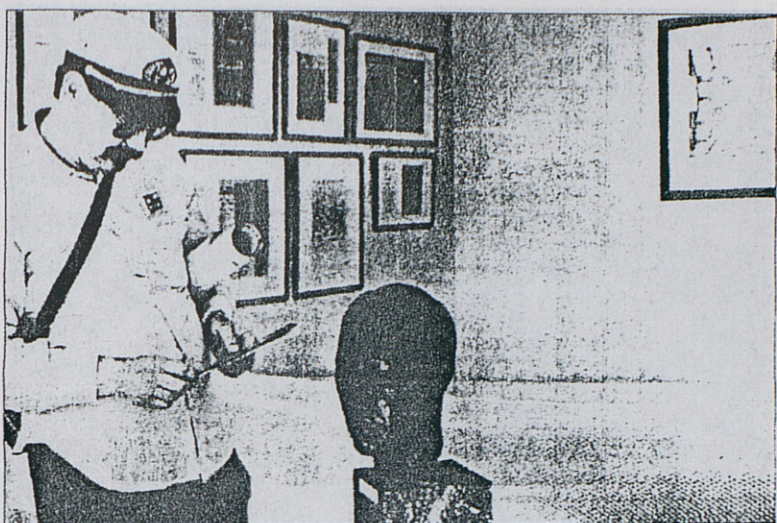
"L'esmentat senyor ha remenat terra i cel perquè jo desisteixi de dir-me com em dic: ha emprat cartes i trucades, missatgers i notaris, m'ha acusat 'd'atac a la meva personalitat' i m'ha amenaçat amb 'accions penals i civils'.

"El 8 de novembre passat exposava les seves queixes al degà del Col·legi, Josep Pernau -vegeu el número de febrer de *Capçalera*, pàgina 21-. No era la primera vegada: abans ho havia fet amb el director del meu diari, Joan Tapia, l'editor, Javier de Godó, el director d'*El País*, Joaquín Estefanía, i fins i tot el ministre de Defensa, Julián García Vargas... I quan se n'ha cansat ell, ha començat la seva esposa. "Puc assegurar que sóc una persona corrent que només intenta guanyar-se la vida rumiant titulars i ensumant notícies. Us prometo que no tinc urpes, ni ullals, ni banyes, ni tan sols cua, i que tampoc esgarrapo o queixalo. Els gairebé mil Rius que hi ha a Barcelona deuen ser també com jo".

En el nombre de Dios

Manuel LEGUINECHE
Ed. Plaza y Janés-Cambio 16.

En quasi 700 planes, el reporter *free lance* Manuel Leguineche proposa algunes respostes als interrogants que, cada cop amb més insistència, planteja el món àrab. El llibre ha estat escrit, bàsicament però no de manera exclusiva, a partir de l'experiència de Leguineche a la guerra del Golf. En la seva anàlisi del fenomen de l'integrisme i la situació del món àrab, el periodista passa revista a personatges i països, esdeveniments puntuals i records històrics. A les seves planes hi surten llocs i dirigents polítics com Algèria, el Líban, l'Iraq, Saddam Hussein, George Bush, Sadat, Nasser o Hafed el Asad. També s'hi tracta les relacions entre el poder i la premsa.



A la Diputació de Tarragona.

periodística del país.

En el cas de Josep Pla, la iniciativa del Col·legi –de la Comissió de Cultura– va trobar ressò en quatre institucions més que hi varen donar suport i la feren possible: l'Ajuntament de Palafrugell, la Diputació de Girona, l'Ajuntament de Girona i la Institució de les Lletres Catalanes del departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

Amb Lluís Bonada com a comissari i Carles Geli com a secretari tècnic, l'exposició es va estructurar sobre la base de set grans espais: en el zero, una pancarta, títols i crèdits que presentaven la mostra, i un quiosc amb el conjunt de la producció de Josep Pla a diaris, revistes i llibres; en els sis espais següents, tancats per 3 parets, fotografies i textos sobre Pla, la seva vida i la seva obra, i vitrines amb documents, llibres, manuscrits, revistes, diaris, etc.; el darrer espai, finalment, recreant el lloc on Pla vivia i treballava, amb una ampliació fotogràfica de la campana i la xemeneia del mas Pla, a Llofriu, i una taula amb els seus objectes personals: papers, ploma estilogràfica, paper de fumar, tabac, etc.

El catàleg de l'exposició, amb text, cronologia i bibliografia a cura de Lluís Bonada, portava sengles articles sobre Pla escrits per



A la Universitat Autònoma de Bellaterra.

Carles Sentís, Josep Maria Casasús i Jordi Pujol Cofan. En tot el seu recorregut de més d'un any, la mostra ha estat acompanyada per un vídeo realitzat per Leopold Pomés, amb un guió sobre textos originals de Pla llegits per l'actor Albert Closas.

L'escriptor i periodista Ignasi Riera va presentar l'acte d'inauguració de l'exposició, el 19 d'abril de 1991, al Museu del Suro de Palafrugell, on va romandre fins al 20 de maig. Barcelona –i més concretament el Teatre Poliorama, a la Rambla dels Estudis– va acollir la segona escala de "Josep Pla, escriptor i periodista" entre el 17 de juny i el 28 de juliol de l'any passat. Joan Guitart, conseller de Cultura de la Generalitat, i Josep Pernau, degà del Col·legi de Periodistes, varen presidir la inauguració a Barcelona, en un acte en què Lluís Bonada i Josep M. Castellet varen parlar de l'exposició i de la figura de Pla. Deu dies –entre el 20 i el 30 de setembre del 1991– va romandre instal·lada la mostra al Palau de la Diputació de la ciutat de Tarragona, mercès a la col·laboració d'aquesta institució i de la demarcació tarragonina del Col·legi.

L'arribada de "Josep Pla, escriptor i periodista" a la Facultat de Ciències de la Informació de Bellaterra és feu coincidir amb la

Novel·la d'Andrea i altres relats del tot històric

Josep Maria PUIGJANER
Columna Edicions. Barcelona, 1992.
96 pàgs. 13,5 x 20,5 cm.

Amb aquest llibre va obtenir el periodista Josep Maria Puigjaner el premi Salvador Espriu de narrativa 1992. Conté deu relats que se situen entre la realitat històrica i la ficció literària i evidencien una extraordinària capacitat del seu autor per penetrar en la psicologia d'alguns dels personatges més cèlebres de la cultura i la civilització mundials, dels quals en fa una esplèndida recreació personal. Goethe i Schiller, Teilhard de Chardin, Akhenaton, Renoir i Monet, Lady Hamilton, l'Esperanceta Trinquès d'Espriu, etc., submergeixen el lector en un món d'una gran bellesa i poder d'evocació.



Imágenes sobre fondo rojo

Pilar BONET
Ed. El País-Aguilar

La corresponsal del diari *El País* a Moscou ha escrit aquest llibre subtítulat *Estampas de la crisis soviética*. Bonet intenta descriure-hi la gent normal que fa coses normals fora de les grans ciutats, una mena de vida quotidiana que desapareix, un món que desconeix el turisme i la societat de consum. Aquest món ha canviat en la seva component política i econòmica, però el tarannà de les dones i els homes es manté, per ara, absolutament idèntic als anys anteriors al canvi. Des del mar Aral a Sibèria, des de les barriades de Tashkent a les ruïnes del terratrèmol d'Armènia, l'eivissenca Pilar Bonet desplega davant del lector, mitjançant tretze relats, una visió insòlita de l'antiga Unió Soviètica.





Al Casino Principal de Lleida.

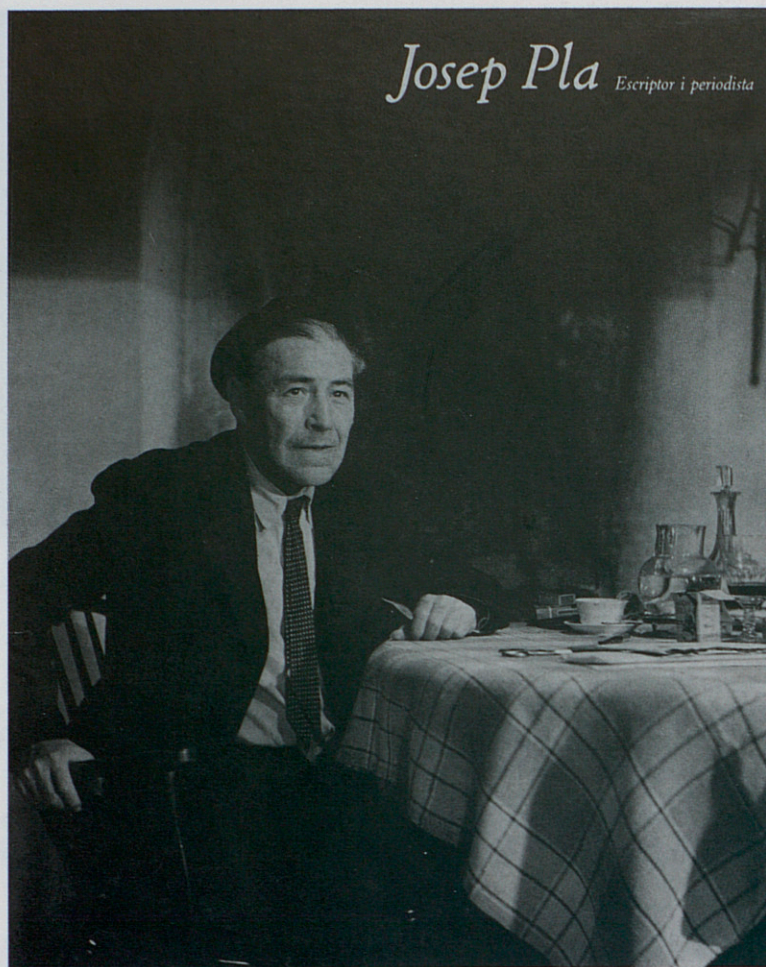
inauguració del Curs Acadèmic 1991-92, el 16 d'octubre, i els estudiants i professors la pogueren visitar fins al 31 del mateix mes.

Inserida en els actes del 8è premi d'assaig Josep Vallverdú, l'exposició fou instal·lada a la ciutat de Lleida, entre el 8 i el 22 de novembre, en el Casino Principal, sota l'organització de la demarcació col·legial i de la Paeria.

De les terres de Ponent, "Josep Pla, escriptor i periodista va retornar a Girona, ciutat en la qual féu estada entre el 29 de novembre i el 21 de desembre, en el marc de la Casa de Cultura Tomàs de Lorenzana.

Travessant el mar, l'exposició, amb tots els seus bagatges, començà el nou any de 1992 a Ciutat de Palma, a les Illes, on arribà de la mà de l'Ajuntament i de l'Associació de Periodistes de Mallorca. En el decurs d'un mes –entre el 10 de gener i el 10 de febrer– el Casal Balaguer de la capital de les Balears va acollir aquesta visió de l'escriptor i periodista de Llofriu, amb motiu del desè aniversari del seu traspàs.

I l'itinerari s'exhaurí. Els ajuntaments de Gandia i Bellreguard, conjuntament amb altres institucions, organitzaren el trasllat de

Josep Pla Escriptor i periodista

Portada del Catàleg.

l'exposició a la Casa de Cultura d'aquesta darrera població, a la comarca de la Safor. Un gran nombre de persones assistiren a l'acte d'inauguració, celebrat el dia de Sant Jordi d'enguany, amb el gran valor afegit de la presència com a presentador de l'escriptor valencià Joan Fuster, que trencava així un llarg silenci per parlar del seu amic Josep Pla. ●

LLIBRES

Diseño de diarios a color

Mario R. GARCIA
Ed. IFRA. Darmstadt.
220 pàgs. 21 x 29,5 cm.

Llibre molt ben estructurat i profusament il·lustrat, que es presenta en edició plurilingüe anglesa, alemanya, francesa i castellana. Consells pràctics, amb nombrosos exemples, que seran de gran utilitat per als periodistes que es dediquen al disseny i a la maquetació de diaris que hagin introduït ja la quadricromia en el procés d'impressió. Tot i que encara no s'ha estès a la totalitat de la premsa, a causa del seu cost, ni a totes les planes dels diaris, el color té un paper important sobretot en les portades. L'autor és director associat del Poynter Institute for Media Studies a Sant Petersburg, Florida, i ha prestat assessorament per al disseny de



més de 75 diaris nord-americans i latinoamericans, i alguns d'europeus, entre ells el *Diario de Navarra*.

Solidaridad obrera

El fer-se i desfer-se d'un diari anarco-sindicalista (1915-1939)
Susanna TAVERA
Col·lecció Vaixells de Paper, 11.

Era gairebé total el desconeixement del que va ser la història pròpiament dita de *Solidaridad Obrera*, un periòdic definit pels mateixos anarco-sindicalistes catalans com a "fet per obrers i adreçat a obrers". Per a conèixer-la, Susanna Tavera, l'autora d'aquest "Vaixell de Paper", ha plantejat aquesta història del principal diari anarco-sindicalista barceloní com una "biografia". Tanmateix, no ha volgut apropiarse de la moda que avui envolta el gènere biogràfic a la historiografia espanyola i catalana. Al contrari, ha volgut defugir tants treballs d'història de la premsa que, estructurats tan sols com a anàlisi formal de

continguts o com a reflex dels principals esdeveniments polítics, han deixat de banda tota la problemàtica referida a la vida interna i al desenvolupament quotidià de periòdics i revistes i, per tant, la seva pròpia història en la vessant econòmica, social i cultural. Conseqüentment, el llibre contempla la vida de *Solidaridad Obrera* amb l'objectiu d'establir el model periodístic bastit, el que sovint és considerat com a propi de la classe obrera catalana, i la forma del qual, per contra, té –mimèticament– molt a veure amb la premsa de l'època i, en especial, amb els periòdics polítics. En el cas de la *Soli*, el component distintiu va ser que la coloració dels mecanismes retòrics emprats fos anarquista. Susanna Tavera i Garcia és professora titular del departament d'Història Contemporània de la Universitat de Barcelona.



A la Casa de Cultura de Girona.

Atorgats els Premis de periodisme Ferrer Eguizábal 1991

El jurat dels Premis de periodisme Ferrer Eguizábal, d'aquest Col·legi de Periodistes de Catalunya, integrat pels senyors Josep M. Cadena, Rafael Seguí, Enric Bañeres, Andreu Avel·lí Artís i Oleguer Torra, es va reunir ahir, dia 27 de maig de 1992, i va prendre els següents acords:

–Concedir el Premi Ferrer Eguizábal, dotat amb 750.000 pessetes, dedicat al tema "Jocs Olímpics i comunicació", a la senyora Loles Vives, pel seu treball titulat "Barcelona 92. ¿Cómo nos ven? 10 periodistas, 10 opiniones" publicat els dies 24, 25 i 26 de març de 1992 al diari *El Mundo Deportivo*.

–Atorgar l'accessit previst en les bases del premi i dotat amb 200.000 ptes. al treball titulat "Barcelona 92 traerá un nuevo modo de ver el deporte en televisión", signat *El Periódico* i que inclou un bitllet signat pel Sr. Manuel de Luna, sota el títol "Matrimonio de conveniencia"; aquest treball ha estat publicat al diari *El Periódico* del dia 2 de gener de 1992.

Admissió de nous col·legiats

La junta de govern del Col·legi de Periodistes de Catalunya va aprovar, en la seva reunió del dia 7 de maig de 1992, el pas de la categoria de numerari a la d'actiu del col·legiat David Salinas García, de la demarcació de Barcelona.

En la mateixa reunió van ser admesos com a col·legiats actius Albert Barba Costa, Fernando Coscolluela Pérez, Sílvia Díez Muntané, Pere Gurt i Casas, Jordi Mateu i Valls, Francina

SOLIDARIDAD OBRERA

El fer-se i desfer-se d'un diari anarco-sindicalista (1915-1939)

SUSANNA TAVERA



Diputació de Barcelona

El grup democràtic de periodistes (1966-1976) Crònica d'un periodisme esperançat

Joaquim ROGLAN
Col·lecció Vaixells de Paper, 12.

Durant la darrera dècada de la dictadura franquista (1966-1976), un petit grup de periodistes catalans varen crear una organització clandestina anomenada Grup Democràtic de Periodistes que aplegava professionals de totes les ideologies, disposats a lluitar per les llibertats de Catalunya, pels drets professionals i per la dignitat laboral i social de l'ofici de periodista. Una organització com no n'hi va haver cap d'igual, ni de semblant, a la resta de l'Estat, i que va convertir Catalunya en la capdavantera de la democratització del periodisme. A la vegada, omplí el buit

generacional deixat per la Guerra Civil, tot reprenent l'esperit de la millor tradició periodística catalana, sempre fidel i compromesa amb el país. El Grup, a més, va deixar un llegat ètic i deontològic que va marcar les joves promocions d'informadors de la transició democràtica. I en alguns punts, encara avui són reivindicacions pendents en l'exercici del periodisme i en l'aprofundiment de la llibertat d'expressió. Dividit en quatre parts, aquesta *Crònica d'un periodisme esperançat* aporta el testimoni de molts dels membres del Grup, detalla les històries secretes i públiques de l'organització, i en un apèndix revela dades inèdites, com són les fitxes i informes que la policia de la Dictadura i llurs confidents redactaven sobre alguns periodistes antifranquistes.

EL GRUP DEMOCRÀTIC DE PERIODISTES (1966-1976)
Crònica d'un periodisme esperançat
JOAQUIM ROGLAN



Diputació de Barcelona

Ramonet Genovés, Rafael Ribot i Torrella, i Daniel Romani Cornet, de la demarcació de Barcelona, i Encarnació Biurrun Mesquida, Toni Rios Serrano, Francesc Robert i Agell i Imma Roca Coma, de la demarcació de Girona.

Com a col·legiats numeraris de la demarcació de Barcelona van ser admesos Magda Bertran Fita, Joan Domènech i Trias, Aurelio Gorriz Ginesta, Anna Maria Grau López, Rosa López López, Ruth Malgà Artadi, i Maria dels Àngels Núñez i Morcillo.

En la següent reunió del dia 18 de juny, celebrada a Girona, van ser admesos com a col·legiats actius Xènia Bussé i Peris, Elena Calderón de Oya, Begoña Corzo Suárez, Elvira González i Cardona, Manel Guitart i Colom, Jordi Gutiérrez Roldán, Jordi Morros i Graells, Josep Serra Mateu i Xavier Vidal Alemany tots ells de la demarcació de Barcelona, Joan Tuldrà i Cassassa, de la demarcació de Lleida i Immaculada Martínez Borrull de la demarcació de Tarragona. El col·legiat Joan Àngel Frigola i Berbel va passar de numerari a actiu. Com a numeraris van ser admesos Manel Alcové López, Núria Díez García, Concepció Estevez, Checa, Nerea Idoeta Hermandorena, tots ells de la demarcació de Barcelona. ●

Periodistes del Grup Democràtic es retroben al Col·legi

El divendres 19 de juny va presentar-se a la seu del Col·legi de Periodistes de Catalunya el llibre de Joaquim Roglan *El Grup Democràtic de Periodistes (1966-1976)*. *Crònica d'un periodisme esperançat*, número 12 de la col·lecció Vaixells de Paper que edita el Col·legi conjuntament amb la Diputació de Barcelona.

Josep Pernau, degà del Col·legi, va introduir l'acte, i Josep Maria Cadena va fer la presentació del llibre i de l'autor. Al seu costat hi havia Joaquim Roglan i Josep Maria Brunet, autor aquest últim del pròleg. Josep Maria Brunet havia realitzat fa quinze anys un treball de curs per la Facultat de Ciències de la Informació que va constituir una primera aproximació al Grup Democràtic. Brunet no va trobar el temps necessari per completar aquell treball i convertir-lo en llibre i ha estat Joaquim Roglan qui ha realitzat



finalment aquesta tasca després d'estudiar la documentació existent i parlar amb molts dels periodistes que van pertànyer al Grup.

Josep Maria Cadena va destacar, en la seva presentació, que l'important no era pretendre establir de manera definitiva on i com va néixer el Grup, i quins van ser els periodistes que primer van tractar de convertir la idea en realitat, sinó tot el que el Grup va fer possible després. Va remarcar també la importància dels documents reproduïts en l'apèndix, que són fitxes policials d'alguns dels fundadors del Grup redactades segurament amb la col·laboració de periodistes delators. Cadena va ironitzar amb la diferència entre l'època de clandestinitat en què va funcionar el Grup i el moment històric actual, en què a alguns els sabrà greu no aparèixer en una fitxa com les reproduïdes, on se'ls acusa de demòcrates, progressistes i catalanistes.

Joaquim Roglan va prendre la paraula per agrair les múltiples ajudes que havia rebut per poder redactar el llibre, i per expressar la seva admiració envers els periodistes del Grup, pertanyents a una generació anterior a la seva, que va lluitar per aconseguir cotes més altes de llibertat d'expressió i una democratització de l'Associació de la Premsa, antecessora de l'actual Col·legi de Periodistes de Catalunya. ●

Vida y milagros de monseñor Escrivá de Balaguer, fundador del Opus Dei
Luis CARANDELL
Deriva Editorial. Barcelona, 1992.
262 pàgs. 13 x 19 cm.

El periodista Luis Carandell ha actualitzat i ampliat aquest llibre, en la seva sisena edició que ara surt al mercat, en ocasió de la beatificació del fundador de l'Opus Dei. Es tracta de l'única biografia que existeix de monsenyor Escrivá no escrita ni encarregada per l'Obra. Per això s'hi presenta un personatge força diferent del de les hagiografies oficials. Carandell va fer-ne la primera redacció ara fa disset anys, i des d'aleshores el llibre no ha deixat de reeditar-se. Una aproximació no exempta d'ironia al nou beat, la influència del qual en els mitjans de comunicació està fora de qualsevol dubte.



Anuari estadístic de Catalunya, 1990

Institut d'Estadística de Catalunya.
Barcelona, 1991.
770 pàgs. 17 x 26,5 cm.

Arriba ara a les llibreries aquest volum editat per la Generalitat a final de l'any passat amb dades corresponents a l'any anterior. La complexitat pròpia del procés de tancament del recull de dades i la seva elaboració és la causa d'aquest retard, que malgrat tot no resta interès a la valuosa i útil informació que conté el llibre. És una obra de consulta indispensable per als periodistes, que hi trobaran infinitat de dades estadístiques, des de les reclamacions a les magistratures de Treball fins a les hipoteques demanades, passant per les pernòctacions en càmpings i les hectàrees de terra llaurada, per esmentar només algunes.



RADIOGRAFIA DE LA PROFESSIÓ

Edat <25 35 45 55 65 75 85 >85 Total

Col·legi de Periodistes de Catalunya. Dades Globals

Dones	12	316	144	33	17	1	-	-	523
Homes	19	702	490	212	111	20	2	-	1.556
Total actius	31	1.018	634	245	128	21	2	-	2.079
Dones	14	201	27	4	2	1	-	-	249
Homes	14	154	57	11	7	4	-	-	247
Total numeraris	28	355	84	15	9	5	-	-	496
Dones	-	-	-	-	2	4	1	-	6
Homes	-	-	-	-	14	43	52	7	116
Total jubilats	-	-	-	-	16	47	53	7	123
Total Col·legiats Catalunya el 16-6-92	59	1.373	718	260	153	73	55	7	2.698

Demarcació de Barcelona

Dones	12	251	135	33	16	1	-	-	448
Homes	11	547	428	193	97	20	2	-	1.298
Total actius	23	798	563	226	113	21	2	-	1.746
Dones	14	200	24	4	1	1	-	-	244
Homes	13	148	53	9	7	4	-	-	234
Total numeraris	27	348	77	13	8	5	-	-	478
Dones	-	-	-	-	2	4	-	-	6
Homes	-	-	-	-	12	37	50	7	106
Total jubilats	-	-	-	-	14	41	50	7	112
Total Col·legiats Barcelona el 16-6-92	50	1.146	640	239	135	67	52	7	2.336

Edat <25 35 45 55 65 75 85 >85 Total

Demarcació de Tarragona

Dones	-	12	3	-	-	-	-	-	15
Homes	1	55	23	12	8	-	-	-	99
Total actius	1	67	26	12	8	-	-	-	114
Dones	-	-	1	-	1	-	-	-	2
Homes	-	4	3	2	-	-	-	-	9
Total numeraris	-	4	4	2	1	-	-	-	11
Dones	-	-	-	-	1	-	-	-	-
Homes	-	-	-	-	2	4	1	-	7
Total jubilats	-	-	-	-	2	4	1	-	7
Total Col·legiats Tarragona el 16-6-92	1	71	30	14	11	4	1	-	132

Demarcació de Lleida

Dones	-	13	2	-	-	-	-	-	15
Homes	1	33	14	1	2	-	-	-	51
Total actius	1	46	16	1	2	-	-	-	66
Dones	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Homes	-	-	-	-	-	1	-	-	1
Total jubilats	-	-	-	-	-	1	-	-	1
Total Col·legiats Lleida el 16-6-92	1	46	16	1	2	1	-	-	67

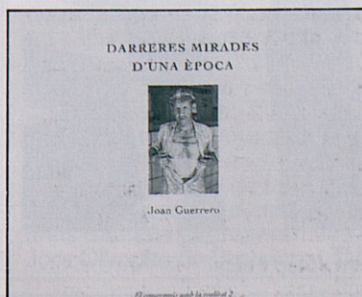
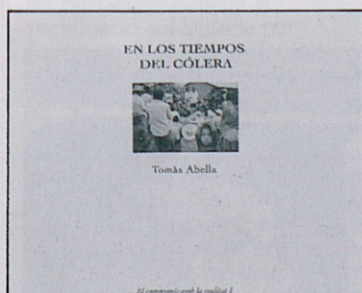
Demarcació de Girona

Dones	-	40	4	-	1	-	-	-	45
Homes	6	67	25	6	4	-	-	-	108
Total actius	6	107	29	6	5	-	-	-	153
Dones	-	1	2	-	-	-	-	-	3
Homes	1	2	1	-	-	-	-	-	4
Total numeraris	1	3	3	-	-	-	-	-	7
Dones	-	-	-	-	-	-	1	-	1
Homes	-	-	-	-	-	1	1	-	2
Total jubilats	-	-	-	-	-	1	2	-	3
Total Col·legiats Girona el 16-6-92	7	110	32	6	5	1	2	-	163

Nova col·lecció de llibres de fotografia

Amb el títol d'*El compromís amb la realitat*, l'Associació de Fotògrafs de Premsa i Comunicació ha començat a editar una col·lecció de llibres de fotografia amb treballs d'investigació i documentació social i cultural, mitjançant un estil directe, realista i de reportatge fotogràfic.

Els catàlegs de les exposicions dels autors Tomàs Abella i Joan Guerrero a la Casa Elizalde durant el mes de maig passat han inaugurat aquesta col·lecció



CONVOCATÒRIES

Què passa amb la democràcia?

Les revistes *El Ciervo* i *Foc Nou* convoquen el premi Enric Ferran d'articles periodístics en la seva edició de 1992 sota el lema "Què passa amb la democràcia?". Hi podran concórrer textos inèdits o publicats que tractin de les reformes que haurien de fer els mateixos demòcrates en el sistema polític. L'extensió dels treballs serà de tres a set fulls holandesos, escrits a doble espai, i poden ser redactats en qualsevol de les llengües hispàniques. Els publicats ho hauran d'haver estat entre l'1 d'abril i el 15 de setembre de 1992.

Els treballs aspirants al premi s'han d'enviar per quintuplicat abans del 30 de setembre de 1992 al carrer Calvet, 56, 08021 Barcelona. El premi està dotat amb 100.000 pessetes.

El millor periodista tècnic

L'Associació Iberoamericana de Periodistes Especialitzats i Tècnics (AIPET) convoca la primera edició del premi AIPET de periodisme, destinat a destacar el treball continuat d'un periodista en el camp de la premsa tècnica a Espanya. Es tracta d'un premi honorífic, sense dotació econòmica, que no premia un article concret sinó la trajectòria. Les candidatures han de presentar-se abans del 15 de setembre proper a la secretaria d'EIPET (carrer d'Aribau, 91, 1r 1a, F, 08036 Barcelona), mitjançant la presentació d'un currículum del periodista proposat i una mostra representativa dels seus treballs publicats. La decisió del jurat es farà pública el 22 d'octubre, en l'acte de clausura del III Congrés Internacional de l'AIPET.